

67863

POSTAVE

pogorelske drushbe

ali

bratorshine f. Floriana

na

Shtajerskim, Krajnskim in Koroskim

tistim, kateri vanjo stopijo, na kratko

in sastopno rasloshene.

34.

J. Schwaner

V Ljubljani 1835.

Ñatifikil Joshef Sassenberg.

1N=030007434

POSTAVE

pogorelske drushbe

na

Shtajerskim, Krajskim in Koroskim

na kratko rasloshene.

Predgovor.

Ljubi kmetje in hišni gospodarji! Veliko ste slišali govoriti in perpovedvati od pogorelske afekuranzije, to je, od drushbe, ktera s' ognjam per pohishtvu storjeno

Šhkodo v' dnarjih povrazhuje; duhovška in deshelska gosposka vam svetuje in vas opominja v' to drushbo stopiti. Vsak pameten zhlovek vam mora tudi ref to svetvati, sakaj to je lepa in modra naredba, kar bo vsak ismed vas poterdil, kakor hitro bo postave in napravo te drushbe svédil. Vam, ljubi kmetje in hišni gospodarji! postave in zelo napravo te drushbe rasloshiti, je namen teh bukviz, ktere se vam škos škerb vašhik vikšhik in prijatlov podajo.

Ta drushba obfeshe tri deshele, namrezh Shtajarsko, Krajnsko in Koroshko. V' nemshkim Gradzu je velki vishar zele drushbe, ki se mu velki direktor pravi; tam so prvi ofkerbniki, in pijarji, tam je kasa, v' ktero dnarji is vsih treh deshel tekò, in is ktere se šhkoda spet v' vse tri deshele plazhuje. Krajnska in Koroshka deshela imate pa vsaka eniga ofkerbnika, ki se mu pravi inspektor, kteri vse kar

se v' desheli sgodi, to je: koliko je udov ali bratov k' ti drushbi perstopilo, koliko se je skos ogenj shkode sgodilo i. t. d. v' Gra- dez sporozhuje, dnarje v' kaso poshilja, jih pogorelcam is kase dobiva, in jim jih rasdeluje. Krajnska inspektorija je ras- deljena v' 26 krajev, in vsak kraj ima svojiga pisarja, ki se mu pravi komisi- jonar; on sapishe vsaziga posebej, kateri hozhe v' drushbo stopiti, od sapisanih dnar- je pobira in jih dalej poshilja, zhe se kje nesrezha ognja permeri, s' drugimi po- mozhniki v' ogled pride, de se shkoda spo- sna, in tako dalej.

Vsi ti gospodje in oskerbniki drushbe svoje dela, pota, pisanje, i. t. d. sastonj opravljajo; oni so sami taki, kateri so s' svojim pohishtvam v' drushbo sapisani, in jih le to veseli, de bi vsi hishni gospodarji dobroto te drushbe sposnali, se v' njo sa- pisali, in tako sami sebi in zeli drushbi po- magali.

Postave te drushbe so od nashiga svet-
liga zesarja poterjene, in jih nekaj sadene
visharje in pisarje drushbe, nekaj pa tiste
kteri v' drushbo stopijo. Tiste postave, kte-
re ude ali brate te drushbe sadenejo, so v'
teh bukvizah spisane. — Berite jih, hiš-
ni gospodarji, de bote sposnali kako lepa
in dobra je ta drushba, in zhe se vanjo
sapišhete, de bote vedili svoje dolshnosti in
pravize.

I. Odstavek.

Kaj je namen, ali zil in konz te drushbe?

1. **N**amen te drushbe ali bratovshne je, de udje ali bratje eden drugimu obljubijo, shkodo, ktera eniga ali vezh ismed njih skos ogenj sadene, v' dnarjih poverniti.

2. Ta drushba se je s' tem sazabela, de so hifhni gospodarji obljubili shkodo ognja eden drugimu poverniti.

3. Ta drushba je tedej proftovoljna savaresa vsih udov med seboj, od nefrezhe obiskanimu bratu toliko v' dnarjih poverniti, sa kolikor je bil k' drushbi perpifan, in kolikor mu je ogenj per pohifhtvu shkode sturil.

4. Ta bratovshna je dobro delo, k' kterimu noben gospodar ni perfiljen, ker tak ne sturi dobriga.

5. Kakor v'fak v'to drushbo prostovoljno stopi, tako tudi odstopi, kadar hoze, de le sa tisto leto, sa kteriga se je sapifal, letni dnar po svojim sapifu plazha.

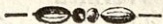
6. Kterimu je bila pa she kdaj fhkoda pogorisha plazhana, ne more vezh odstopiti.

7. Zenila in plazhila se le v' frebernih dnarjih delajo.

II. Odstavek.

Kaj, in ktere pohishtva drushba savárje?

8. **V**se pohishtva, namrezh zerkve, fhole, poslopja, kmezheke hifhe, hleve, fkedne, fshivnize, shitnize, mline, mlinfko perpravo, to je, kolefa, korita: fushine, mehove; v' turnih ure, svonove. Vse terezhi drushba savárje, to je, jih v' svoje savarvanje vsame, in fhkodo, ktera se sgodi, poverne.

9. Shivine, blaga in hišniga orodja pa ne vsame v' savarvanje.

10. Nihzher ni filjen zeliga svojiga pohištva v' savarvanje sapisvati. Postavim: kdor ima svojo hišo tako sidano, de se mu ni bati, de bi mu v' hiši kaj sgorelo, smé samo streho, ali pa tudi le drugo svoje pohištvo, hleve, fkedeni ali kar je sa ogenj bolj nevarniga v' savarvanje dati.

11. Samo tisti deli in kraji pohištva, kateri so bili per sapisvanji komisijonarju odkasani ali povedani, so savarvani.

12. Sato mora kdor v' drushbo stopi, v' savarvanje dano pohištvo per sapisvanji komisijonarju raslošiti; to je, mu mora dopovedati kaj je v' pohištvu leséniga, kako ali s' zhim je krito, kako je veliko, ali na samim stoji, ali je med drugim pohištvam, in tudi zhe se v' pohištvu morebiti s' ognjam dela.

13. Po vsem tem komisijonar veršno vrednost pohištva obfodi, po kateri se perstopno plazhilo in pa letno opravilo prerajta in plazhjuje.

14. Od savarvanja so pa odlozhene, to je ne vsamejo se v' savarvanje:

pervizh, v' mestih komedijfke hiše ali teatri;

drugizh, pulferski mlini, stope in magazini;

tretjizh, sa soldashko brambo postavljene pohištva, festunge, fhanze i. t. d.

zhetertizh, vse pohištva, v katerih se soldaške nevarne dela opravljajo, patroni delajo, bombe polnijo i. t. d.

III. Odstavek.

Kako se v' to drushbo stopi?

15. **K**akor je vsakimu hišnemu gospodarju na njegovo voljo pusheno ali se hozhe dati savarovati, ali pa ne, ravno tako vsak po svoji prosti volji tisto uro in tisti zhas v' drushbo stopi, kadar hozhe.

16. De to vsak losheje šturi, de nobeden dolsih potov in velikih potrofhkov nima, sato je zela deshela v' vezh krajev ali distriktov rasdeljena.

17. Kdor hozhe v' drushbo stopiti, gre k' komisijonarju svojiga kraja ali distrikta, ali pa k'

njegovimu namestniku; tam pové ktero hišno numero ima, ktere kantonske gosposke, v' kteri sosefki in v' kteri vafi je njegovo pohištvo; in vse kar je bilo popred v' shtévi 12. rezheno.

18. Vřak svoje pohiřtva vřako posebej zeni in řhaza, in pové koliko je vredno, ali koliko bi veljalo; pa je boljřhi mánj kakor vezh povedati.

19. Komifijonar more gledati de se kak perřtopnik ne prezeni ali ne preřhaza.

20. Komifijonar to vse, kakor mu perřtopnik pové, na list sapifhe, verřtno vrednořt prerajta, in da ta list perřtopniku de ga podpishe, ali pa se podkrisha.

21. Vřak perřtopnik mora, kadar v' drushbo perřtopi, od řto goldinarjov verřtne vrednořti 20 krajzerjov naprej plazhati, in od řto goldinarjov zenila ali řhazila 3 krajzerje perřtopřhine odřhteti.

22. Sa to plazhilo dobi vřak kvitungo, ktera ta zhař, de od velkiga viřharja is Gradza řkos komifijonarja bukvize dobi, prizha de je v' drushbo vřet.

23. V' te bukvize se sapifhe prvi davk, perřtopřhina, in vřako leto posebej letno plazhilo.

24. Vřaka hiřhna numera dobi sa se en list in ene bukvize.

25. Kadar list, kteriga je komifijonar per popifu od perřtopnika dal podpisati ali podkrishati, k' inspektorju pride (v' Ljubljano) de

ga on pregleda in si ga sapishe, je pohishtvo savarvano.

26. Vse pohishtva, ktere so pod eno hishno numero postavljene, se vse vkup v'eno zelino vsamejo.

27. Kdor je pa she per kateri taki pomozhi, postavim per Dunejski ali Tershafhki na nekaj let savarvan, tak sa tiste leta ne more v' to nasho drushbo stopiti.

28. Vse pisma in kvitunge te drushbe s' dovolenjam nashiga svetliga zefarja bres shtempelna veljajo.

IV. Odstavek.

Kako se pohishtva zenijo ali shazujejo?

29. **K**akor je bilo she rezheno, de mora vsak perstopnik per sapisanji svoje pohishtvo sam zeniti ali shazati, mora pa tudi gledati, de po vesti pravo vrednost pohishtva preudari in pové.

30. Sama vrednost pohištva se zeni; ne pa druge perhodisha, perloshnost ali semlja, na kateri pohištvo stoji.

31. Kdor bi svoje pohištvo preskazal, bi zelo bratovshino golfal; sakaj ko bi pogorel bi sa svoje rezhi vezh dobil, kakor kar so bile vredne.

32. Kdor svoje pohištvo preskaza, in per njem, zhe pogori, visharji drushbe in drugi umni moshje toliko shkoda ne najdejo, kolikor se je bil skazal, takimu se savoljo golfije shkoda ne bo povernila.

33. Sato je is prave in bratovske ljubeshni vsak, kateri své, de se je kdo prezénil, to komishonarju dolshan povédati.

34. Pohištva samánj, kakor sa 25 goldinarjov zenjene, se ne vsamejo v' savarvanje.

35. Savoljo losheji rajtunge se morajo pohištva vse na 25 goldinarjov zeniti, tako de zela zéna 25, 50, 75, ali sto goldinarjov snefe.

36. Vsako pohištvo, zhe je tudi pod eno famo numero, pa vender posebej stoji, mora tudi posebej popisano in zenjeno biti.

37. Vsak ti drushbi perpisan gospodar, mora svoje pohištvo po okolshinah preskazati, to je zeno povishati ali ponishati. Postavim, ko bi kdo kak del svojiga pohishva pre naredil, popraval, povézhal ali pomanjshal, pred ognjam

bolj obvaroval, bi mogel tudi shazilo prenarediti, de v' drugo versno shtevilo pride.

38. V'fako tako predelvanje se mora komisijonarju na snanje dati, de bo mogel hišni list predelati, prepisati in ga velikimu visharju v' Gradez poslati.

V. Odstavek.

Ktere dolshnosti ima zela drushba?

39. **D**rushba je obljubila, tedej je tudi dolshna nefrezhnimu bratu, kteri pogori, toliko v' dnarjih poverniti, kolikor je bil on skos ogenj na pohishtvu poshkodvan, in po tem shazilu, s' kterim je v' drushbo stopil.

40. Ta drushba plazha v'fako pogorelsko shkodo, naj se pergodi skos sirelo, skos hudobne ljudi, ali skos drugo nefrezhno perméro.

41. Škode škos vojsko sturjene, to je, ko bi ogenj v'kakšnim boju vstal, pa drushba ne poverne.

42. Ako bi se pa svedilo in moglo sprizhati, de je kak hišni lastnik svoje pohišstvo is hudobe nalasht poshgat, ali de bi prav po njegovi nemarnosti pohišstvo pogorelo, takimu bi drushba ne le škode ne povernila, temuzh bi mogla taziga hinavza she gosposki srozhit, de ga po saflushenji shtrafa.

43. Drushba plazha tudi take pohišstva, ktere so savolj ognja, de naprej ne gre, rastergane bile, kar se po mestih, tergeh in tudi vaseh lohka pergodi.

44. Drushba tudi takim plazhilo sposna, kateri per kakim ognji toliko obvarjejo, de ne more naprej goreti, ali de se velika škoda odverne.

45. V' ti drushbi pogorelz tistih pomozh ne sgubi, ktere mu gosposka s'tem škashe, de mu per davkih perjenja.

46. Berazhvanje sa pogorishta in pogorelze škos to drushbo néha; nobena gosposka ne sme pogorelzam vezh pogorelških pisem in pásov dajati, ker vsak pogorelz od te drushbe she toliko pomozhi dobi, de po svoji potrebi spet pogorelo pohišstvo more postaviti.

VI. Odstavek.

Kako se pogorelska škoda obfhaza?

47. **K**adar se kterimu bratu nefrezha per-godi, de pogori, jo mora prezej komifijonarju napovedati.

48. Komifijonar s' svojimi pomozhniki in visharji drushbe prezej pride, in fhkodo sposna in prezéni.

49. Vfaka kantonfka gosposka ima dolsh-noft pogorishe pregledati in svediti kako je o-genj perfhel, in komifijonar bo fkerbel, de bodo vfi en dan perfhli, pogorishe pregledali in fhko-do zenili.

50. Per fhazilu se ne imenuje fhtevilo, koliko de vfa fhkoda snefe, ampak se le rezhe: fhkoda je zela, ali fhkode je pol, ali pa en del, in koliki del.

51. To se saftopi tudi od tistih pohifhtev, ktere so bile savolj ognja rastergane.

VII. Odstavek.

Kako se pogorelska škoda povrazhuje?

52. **K**adar komisijonar in namestniki drushbe škodo sposnajo, je bo k' daljimu v' shtirnajstih dneh pogorelzu pol plazhane.

53. Drugo polovizo pa dobi, ko se bo vidilo, de pohishtvo spet postavlja, k' daljmu v' shestih meszih.

54. Povrazhila pa vsiga na enkrat sato ne dobi, ker bi vtegnil kdo is kakiga drusiga namena dnarje vsdigniti, pogorishe popustiti, pobegniti in kaj drusiga (s' tem dnarjam) pozheti.

55. Zela drushba pa ima ta namen, in je le savoljo te oblube postala, de se pogorishe spet sida in postavi.

56. Komisijonar in od visharstiva drushbe postavljeni namestniki imajo dolshnost pogledati ali se pogorishe postavlja, in kako.

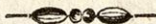
57. Kdor je tako nefrezhen de pogori, sa tisto leto le pol letniga plazhila plazha.

58. Ko bi se permerilo, de bi pogorel med postavljanjam spet pogorel, se mu škoda spet poverne, kakor jo moshje sposnajo.

59. Do tega dnarja nima nobena gospofka in noben dolshnik pravize, tudi se ne sme sapraviti, ali na kak drug dolg oberniti.

VIII. Odstavek.

Kako se k' drushbi plazhuje?

60. **K**akor je bilo rezheno, de vsak, kateri v' drushbi pogori, v' fhtirnajstih dneh pol dnarja sa svojo sposnano fhkodo dobi, se tudi lahko sastopi, de bi drushba bres dnarja ne môgla plazhvati.

61. Sa tega voljo mora vsak, kateri v' drushbo stopi prvi davek po verftni vrednosti naprej plazhati.

62. Ta prvi davek je pa smiraj last zele drushbe, in ko bi se permerilo, de bi kdo ve sakaj drushba nehála, bi ta davek vsak nasaj dobil.

63. Is tega perviga davka so se prezej per sazhetku drushbe mogle pergodene fhkode in drugi potrofhki per napravi drushbe plazhati.

64. Vsako leto se pa sa naprej le toliko letniga plazhila da, kolikor se med udi drushbe pogorelske fhkode pergodi.

65. Shkode naj se pa eno leto sgodi, kolikor hozhe, letno plazhilo vender ne bo nikoli vezh, ko 20 krajzerjov od sto goldinarjov verftne vrednosti sneflo.

66. Kar bi kdaj utegnilo od letniga plazhila sa povrazhilo pergodene fhkode smankati,

se bo od leshezhiga perviga davka vselo, in ob bolj freznhnih letih povernilo.

67. Ker niso vse pohishtva enako postavljene in pred ognjam obvarovane, tudi ne vse enako perloshne; sato tudi ne morejo per sapifi enakiga perviga davka in sa naprej ne enakiga letniga plazhila dajati.

68. Sato so vse pohishtva, ktere se v' drushbo v' savarvanje sapifhejo, v' shest verst rasdeljene, po kterih se plazhilo presodi, kakor je pohishtvo v' vezhi alimanjshi nevarnosti ognja.

V' prvi verstí so tiste pohishtva, ktere so is kamnja ali zegla sidane, s' zeglam, s' pleham ali s' kufram krite, in na samim stoje. Savoljo manjshi nevarnosti se od tazih pohishtev od sto goldinarjov shazila le sa pet in sedemdeset goldinarjov versine vrednosti plazha; to snefe od sto goldinarjov shazila 15 krajzarjov.

V' drugi verstí so poshtva, ktere so ravno tako sidane in krite, kakor une v' prvi verstí, in na samim stoje, pa se v' njih s' ognjam dela. Per tazih se od sto goldinarjov shazila, tudi sto goldinarjov versine vrednosti shteje; tedej od sto goldinarjov shazila 20 krajzarjov plazha.

V' tretji verstí so pohishtva, ktere so sidane, ali is lefa narejene pa s' flamo ali s' shintelni pokrite in na samim stoje. Sa take se shteje od sto goldinarjov shazila she pet in dvajset goldinarjov perdavka, sto in pet in dvajset gol-

dinarjev veršne vrednosti, in se plazha od sto goldinarjev shazila 25 krajzerjev.

V' zheterti versti so pohishtva, ktere so kakor une v' tretji versti narejene in krite in na samim stoje, pa se v' njih s' ognjam dela. Take dajo od sto goldinarjev shazila sto in petdeset goldinarjev veršne vrednosti; tedej od sto goldinarjev shazila plazhajo 30 krajzarjev.

V' péti versti so pohishtva po mestih, tergeh in vaseh, ktere bliso vkup stojé, so s' shintelni ali s' flamo pokrite in imajo sidane páshe. (Feuermauern.) Per tazih sneše sto goldinarjev shazila sto in pet in sedemdeset goldinarjev veršne vrednosti, in se plazha od sto goldinarjev shazila 35 krajzerjev.

V' shešti versti so pohishtva ravno tako kakor, v' péti narejene in krite, pa imajo lese-ne pashe, ali pa se v' njih s' ognjam dela. Sa-voljo vézhi nevarnosti se shiteje per tazih od sto goldinarjev shazila dve sto goldinarjev veršne vrednosti, in se plazha 40 krajzarjev od sto goldinarjev shazila.

69. Med *na samim stojezhe* pohishtva se shitejejo tiste, ktere so nar manj trideset se-shenov ali dunajfskih klafter od drusiga pohishtva s' drugo hishno numero postavljene.

70. Med déla s' ognjam se shitejejo: far-barško, pekovško, prajarsko (vólarško) shganjarsko, glashutarško, zeglarško, lonzbarsko, svezbarsko, kovarsko, shlofarško, shebljarsko,

ovnarfko, fushinarfko, mlinarfko, shagarfko, med take pohifhtva se fhtejejo tudi na zestah ofhtarije, poshtne fhtale, ali pa tudi take pohifhtva, kjer so fhtale pod ravno tisto streho.

71. Kdor ima kakfshno tako delo v' svoji hifhi, je smeraj v' vezhi nevarnosti, kakor kdo drug; sato je tudi po pravizi, de sa svoje pohifhtvo od vezhi verfne vrednosti plazhuje, kakor kdor je bolj obvarvan.

72. Vfako leto se bo od visharftva drushbe rajtunga dala in ozhitno osnanila, de bo vfak, kdor je v' drushbi ali ne, svedil koliko se je to leto fkos ogenj fhkode sgodilo, in koliko se je moglu v' drushbo sapifanim plazhati.

73. Ravno tako se bo osnanilo kdaj in koliko je treba per komifijonarji letniga plazhila odrajtati.

74. Ker drushbina kafa drusih perhodkov nima, kakor letni dnar, pogorelzam pa more vfako leto plazhvati; sato more vfak brat fkerbeti, de ob osnanjenim zhasu letni dnar plazha.

75. Ko bi bil kter ud drushbe tako posabljev ali nemaren, de biletniga dnarja ob osnanjenim zhasu ne odrajtal, bi se mu moglo sgoditi, de, ko bi on prezej potem zhasu pogorel, bi od drushbe ne dobil povrazhila sa svojo fhkodo.

76. Vfak brat je dolshen na-se vseto dolshnost dopolniti; ako je pa on ne dopolni, tudi drushba ni dolshna svojih dolshnost do nje-ga spolnovati.

77. Kdor kako pohištvo poerba, aliku-
pi, ktero je v' drushbi savarvano, ni perfiljen
v' drushbi ostati; samo sa tisto leto, ki takrat
tezhe, more letni dnar plazhati, potlej pa šturi,
kar hozhe.

78. Kdor svoje pohištvo proda, more
novimu gospodarju drushbine bukvize isrozhiti;
ta pa more tudi sa zhafa komisijonarju napove-
dati, ali hozhe v' drushbi ostati, ali odstopiti.

P o k l i z

na vse hišne gospodarje.

Ljubi hišni gospodarji! is teh postav, ki ste
jih tukej brali, vsak ismed vas lahko vidi, de
ta drushba ni kaka, kakor nekteri neumni ljudje
morebiti pravijo, na golfijo ali na kak drug do-
bizhek srajtana naprava, ali nov davk. Ta
drushba je le dobro delo, s' kterim si med seboj
obljubimo eden drugimu ob nesrezhi pomagati.
Kar se tukej godi, je vsm ozhitno, naj bo v'
drushbo sapifan ali ne.

Naj tedaj tisti, kteri dobrote te drushbe no-
zhejo viditi in sposnati, neumni ostanejo; — naj
ostanejo terdovratni per svojih starih neumnih
navadah, poerbanih lasheh in vrashah, na ktere
vezh saupajo, kakor pa na to, kar je po pa-
meti in s' velikim prevdarjanjam s' to drushbo na-
pravljeno; — pa naj tudi gledajo de jim more-
biti zhes malo zhafa ne bo shal, ker noben zhlo-

vek ne ve kje in ktero uro ga utegne nefrezha obiskati.

Vfakimu je luzh pershgana in perlosnosta dana svojimu blishnimu s' majhnim veliko dobri-ga sturiti, fkos ogenj nefrezhnimu toliko poma-gati, de mu ni treba s' berafhko mavho od hi-she do hishe hoditi, sanizhljivih besedi poslu-shati ali pa hudiga se navaditi. Velikokrat se je she sgodilo, de so pogorelski berazhi igrav-zi, potepuhi in hudobni ljudje postali.

Vfak lahko vidi in sposna, de ta drushba ni na dobizhek prerajtana; sakaj vfak bo le toliko letniga dnarja plazhal, kolikor se bo v'le-tu fkos ogenj fhkode sgodilo. Vfak pa tudi lahko prerajta de, zhe naf bo vezh v' drushbi, manjsi bo letno plazhilo, zhe se tudi veliko fhkode sгоди.

Nektere groshe bo vfak hishni gospodar lahko uterpel.

Koliko lepih krajzerjov nekteri po nepo-trebnim, velikokrat po neumnim sapravi, sa ktere bi lahko svoje pohishtvo savarval, bres fkerbi spal, sebe, sheno in otroke berafhke pa-lize obvaroval.

„Ja, pravi morebiti kdo,“ s' to drushbo fi novo dajanje in nepotrebno plazhvanje na po-hishtvo naloshim; davkov in plazhil imam she tako dosti.“ Ljubi prijatli! letniga plazhila ne morete davka imenovati, ker ni vfako leto ena-ko. Kakor je bilo rezheno v' pervim odstavku, je ta drushba le radovoljna savesa eden drugi-

mu ob pogorelski nadlogi na pomozh priti; letno plazhilo je po tem takim le almoshina, je le dobro delo, ktero ni nikoli sjubljeno, ker se s' njim pogorelzam drushbe gvifhno dobro sturi in pomaga.

Ko bi vi, ljubi moji! vkup srajtali, kar le eno leto pogorelskim berazham sdajete, bo to vezh sneflo, kakor pa letno dnar, kteriga v' drushbo plazhate. Pogorelskim berazham se le kaj maliga pomaga, vezhkrat se jim shkoduje; vezhkrat so taki berazhi le goljufi, kteri na vafho dobro voljo greh delajo, in vafsa dnar golfajo.

Nekteri so pa, kteri se sanashajo in pravijo: „nobenden ne vé, de bi bilo per naf kdaj pogorelo. Bog, in sveti Florijan me bo shetudi sanaprej obvaroval.“ — Prav je, de se Bogu perporozhujemo, v' boshjih rokah je vse, in pa tudi ta drushba. Bog je tistim, kteri so to drushbo napravili to pamet in te misli dal na tako lohno visho se velikih nefrezh obvarovati. — Mi smo pa tudi dolshni svojo pamet nuzati, in ona naf uzhi, de v' ti drushbi s' majhnim fami sebi in svojimu blishnimu veliko dobriga moremo sturiti, in de nam ni treba smeraj v' nevarnosti in strahu savoli nefrezhe shiveti.

Ofkerbniki, irofi, in taki kteri imajo otrozhje dnarje v' svojim pohifhtvu, so pa zlo per svoji vesti dolshni take pohifhtva savarvati, de s' svojo neskerbnostjo drusih ljudi nefrezhnih ne sture, sa ktere fkerbeti so dolshnost nase vseli.